

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

(Συνεκδ. Υποθέσεις αρ. 1266/2017, 1267/2017,
1268/2017 και 1269/2017)

29 Ιουνίου 2021

[Ε. ΓΑΒΡΙΗΛ, Δ.Δ.Δ.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 12, 28, 30 ΚΑΙ 35 ΤΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

(Υπόθ. αρ. 1266/2017)

Μεταξύ:

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΠΟΥΛΟΥΤΑΣ

Αιτητής,

-ΚΑΙ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθ. αρ. 1267/2017)

Μεταξύ:

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΧΙΛΙΑΔΑΚΗΣ

Αιτητής,

-ΚΑΙ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθ. αρ. 1268/2017)

Μεταξύ:

ΜΑΡΚΟΣ ΦΟΡΟΣ

Αιτητής,

-ΚΑΙ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθ. αρ. 1269/2017)

Μεταξύ:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΝΝΗΣ

Αιτητής,

-ΚΑΙ-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΕΦΑΛΑΙΑΓΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

*Δ. Βάκης, για Pyrgou Vakis LLC, Χαβιαράς & Φιλίππου Δ.Ε.Π.Ε.,
και Νικόλας Θρασυβούλου Δ.Ε.Π.Ε., για τους αιτητές.*

*Ρ. Πασιουρτίδη (κα) για Άντης Τριανταφυλλίδης και Υιοί Δ.Ε.Π.Ε.,
για την καθ' ης η αίτηση.*

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Ε. ΓΑΒΡΙΗΛ, Δ.Δ.Δ.: Με τις υπό εκδίκαση προσφυγές, οι οποίες συνεκδικάστηκαν κατόπιν έκδοσης διατάγματος του Δικαστηρίου, οι αιτητές προσβάλλουν τη νομιμότητα της απόφασης της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου (στο εξής «*Επιτροπή*»), η

οποία ελήφθη κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 8.5.2017, με την οποία διαπιστώθηκε πως υπήρξε εκ μέρους τους παράβαση των διατάξεων του άρθρου 40(1) του περί των Προϋποθέσεων Διαφάνειας (Κινητές Αξίες προς Διαπραγμάτευση σε Ρυθμιζόμενη Αγορά) Νόμου του 2007, Ν. 190(I)/2007 και επέβαλε σε αυτούς διοικητικά πρόστιμα.

Όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, η παράβαση της εν λόγω διάταξης, αφορούσε αφενός σε δήλωση ημερομηνίας 29.3.2011 των Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας, μεταξύ των οποίων και των αιτητών, η οποία περιλήφθηκε στην Ετήσια Οικονομική Έκθεση της εταιρείας για το έτος που έληξε στις 31.12.2010, που όπως κρίθηκε από την Επιτροπή, επιβεβαιώνονταν παραπλανητικές πληροφορίες. Τούτο, όπως κατέληξε η Επιτροπή, στη βάση ανάλυσης που προηγήθηκε, πως οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις για το έτος που έληξε στις 31.12.2010, δεν καταρτίστηκαν σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, αφού δεν έγινε απομείωση ύψους €326.500.000 επί της λογιστικής

αξίας των MIGO-δανείων σε χρόνο κατά τον οποίο υπήρχε «*objective evidence of impairment*» σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 39 και συνεπώς δεν παρείχαν αληθινή και δίκαιη εικόνα της οικονομικής κατάστασης και του κέρδους της εταιρείας. Στη βάση τούτης της κατάληξης, η Επιτροπή επέβαλε στον αιτητή στην προσφυγή 1266/17 διοικητικό πρόστιμο ύψους €100.000, στον αιτητή στην προσφυγή 1267/17 διοικητικό πρόστιμο ύψους €70.000, στον αιτητή στην προσφυγή 1268/17 διοικητικό πρόστιμο ύψους €60.000 και στον αιτητή στην προσφυγή 1269/17 διοικητικό πρόστιμο ύψους €70.000.

Αφετέρου, η Επιτροπή κατέληξε πως υπήρξε επίσης παράβαση της εν λόγω διάταξης, ενόψει της δήλωσης ημερομηνίας 30.8.2011 εκ μέρους των Μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας, μεταξύ των οποίων και των αιτητών, η οποία περιλήφθηκε στην Εξαμηνιαία Οικονομική Έκθεση της εταιρείας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2011, που όπως κρίθηκε από την Επιτροπή, επιβεβαιώνονταν, επίσης, παραπλανητικές πληροφορίες. Τούτο, όπως κατέληξε η Επιτροπή, στη βάση

ανάλυσης που προηγήθηκε, πως οι ενδιάμεσες συνοπτικές οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας για το εξάμηνο που έληξε στις 30.6.2011, δεν καταρτίστηκαν σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 34, ούτε υπήρξε συμμόρφωση με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 39 και ότι δεν παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα της οικονομικής κατάστασης και του κέρδους της εταιρείας. Στη βάση αυτής της κατάληξης, η Επιτροπή επέβαλε στον αιτητή στην προσφυγή 1266/17 διοικητικό πρόστιμο ύψους €100.000, στον αιτητή στην προσφυγή 1267/17 διοικητικό πρόστιμο ύψους €70.000, στον αιτητή στην προσφυγή 1268/17 διοικητικό πρόστιμο ύψους €60.000 και στον αιτητή στην προσφυγή 1269/17 διοικητικό πρόστιμο ύψους €70.000.

Οι αιτητές διετέλεσαν, κατά τον ουσιώδη χρόνο, Διοικητικοί Σύμβουλοι της *Marfin Popular Bank Public Co Ltd* (στο εξής η «εταιρεία»). Ειδικότερα, ο αιτητής στην προσφυγή με αρ. 1266/17 κατείχε τη θέση Διευθύνοντα Συμβούλου της εταιρείας, ο αιτητής στην προσφυγή με αρ. 1267/17 κατείχε τη θέση Εκτελεστικού Συμβούλου, ο αιτητής στην προσφυγή με αρ. 1268/17 κατείχε

τη θέση Μη Εκτελεστικού Συμβούλου και ο αιτητής στην προσφυγή με αρ. 1269/17 κατείχε τη θέση του Αναπληρωτή Διευθύνοντα Συμβούλου της εταιρείας.

Με την απόφαση της ημερομηνίας 8.7.2013, η Επιτροπή αποφάσισε το διορισμό ερευνώντων λειτουργών, με σκοπό τη διερεύνηση ενδεχόμενης παράβασης εκ μέρους της εταιρείας *Cyprus Popular Bank Public Co Limited* του άρθρου 9(4)(γ) του Ν. 190(I)/2007, αναφορικά με ενδεχόμενη μη επάρκεια των προβλέψεων για τα MIGO-δάνεια, στις οικονομικές καταστάσεις της για το έτος που έληξε στις 31.12.2010. Κατά τη συνεδρία της Επιτροπής ημερομηνίας 3.9.2013, αποφασίστηκε η επέκταση της έρευνας των ερευνώντων λειτουργών και σε σχέση με τη διερεύνηση ενδεχόμενης παράβασης από την εταιρεία του άρθρου 9(4)(γ) του Ν. 190(I)/2007, αναφορικά με ενδεχόμενη μη επάρκεια των προβλέψεων για τα δάνεια, στις οικονομικές καταστάσεις της για το έτος που έληξε στις 31.12.2011, καθώς και σε διερεύνηση ενδεχόμενης παράβασης του άρθρου 10(4) του Ν. 190(I)/2007 σε σχέση με ενδεχόμενη μη επάρκεια των

προβλέψεων για τα δάνεια, στις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις της για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2011.

Οι τρεις ερευνώντες λειτουργοί υπέβαλαν το πόρισμά τους ημερομηνίας 19.8.2014, προς την Επιτροπή. Η τελευταία, δια της επιστολής της ημερομηνίας 24.3.2015, κάλεσε τους αιτητές να προβούν σε γραπτές παραστάσεις για ενδεχόμενες παραβάσεις εκ μέρους τους, του άρθρου 40(1) του Ν. 190(I)/2007, αναφορικά: (α) με τη δήλωση η οποία περιλαμβάνεται στην Ετήσια Οικονομική Έκθεση της εταιρείας για το έτος που έληξε στις 31.12.2010 και (β) τη δήλωση που περιλαμβάνεται στην Εξαμηνιαία Οικονομική Έκθεση της εταιρείας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2011.

Οι αιτητές απέστειλαν προς την Επιτροπή τις γραπτές τους παραστάσεις, δια της επιστολής του δικηγόρου τους ημερομηνίας 21.9.2015. Η Επιτροπή κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 8.5.2017, κατέληξε πως τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου

της εταιρείας, περιλαμβανομένων των αιτητών, έχουν προβεί σε παράβαση του άρθρου 40(1) του Ν. 190(Ι)/2007, καθότι προέβηκαν στη δήλωση ημερομηνίας 29.3.2011 που περιλήφθηκε στην Ετήσια Οικονομική Έκθεση της περιόδου που έληξε στις 31.12.2010 και στη δήλωση ημερομηνίας 30.8.2011 που περιλήφθηκε στην Εξαμηνιαία Οικονομική Έκθεση της εταιρείας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2011 επιβεβαιώνοντας παραπλανητικές πληροφορίες, και επέβαλε σε αυτούς τα προαναφερθέντα διοικητικά πρόστιμα.

Η εν λόγω απόφαση γνωστοποιήθηκε στους αιτητές δια επιστολών ημερομηνίας 21.6.2017, η νομιμότητα των οποίων συνιστά το αντικείμενο των υπό εκδίκαση προσφυγών.

Οι λόγοι ακύρωσης που προωθούν οι αιτητές, είναι κοινοί και περιστρέφονται γύρω από τα ίδια νομικά και πραγματικά ζητήματα.

Πρώτος λόγος ακύρωσης που εγέρθηκε από τον ευπαίδευτο συνήγορο των αιτητών, αφορά στην έλλειψη αμεροληψίας της Επιτροπής και ειδικά της Προέδρου, αναφερόμενος σε δηλώσεις της σε δημοσίευμα στην εφημερίδα «Αλήθεια» ημερομηνίας 26.1.2014, σε σχέση με έρευνες αναφορικά με την εταιρεία, υπό τίτλο «Αισιόδοξη». Όπως διατείνονται οι αιτητές, οι δηλώσεις της στην εφημερίδα, απηχούν κλίμα προκατάληψης και επιβεβαιώνουν την ύπαρξη προκατάληψης και έλλειψης αμεροληψίας, τόσο της ίδιας της Προέδρου, αλλά και των Μελών της Επιτροπής, με αναφορά σε σχετική νομολογία.

Γίνεται αναφορά από τους αιτητές, στο μέρος της απόφασης της Επιτροπής, που αναφέρει πως οι δηλώσεις της Προέδρου δεν αποδόθηκαν ορθά και είναι γι' αυτό που η ίδια η εφημερίδα αποδέχθηκε και δημοσίευσε διευκρίνιση της Προέδρου της Επιτροπής, ημερομηνίας 31.1.2014. Διατείνονται όμως, πως ο συντάκτης του δημοσιεύματος, επιβεβαίωσε με ένορκη του δήλωση ημερομηνίας 18.9.2014, η οποία περιλήφθηκε στις παραστάσεις τους, πως η Πρόεδρος προέβη σε δηλώσεις

αισιοδοξίας ως προς το αποτέλεσμα αστικών και ποινικών ευθυνών σε διευθυντικά στελέχη της Τράπεζας. Μειμπτή υπήρξε κατά τους αιτητές και η συμμετοχή της ίδιας της Προέδρου στη συζήτηση και λήψη της απόφασης της Επιτροπής στο ζήτημα της προκατάληψης που αφορούσε το δικό της πρόσωπο.

Δεύτερος λόγος ακύρωσης που προωθήθηκε από τους αιτητές, αφορά το ζήτημα της εσφαλμένης κατάληξης της Επιτροπής περί του ότι οι οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας, δεν ήταν σύμφωνες με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, καθότι δεν έγιναν προβλέψεις για δάνεια. Ως ισχυρίζονται οι αιτητές, οι δημόσιες εταιρείες υποχρεούνται να υποβάλλουν τις οικονομικές τους καταστάσεις για έλεγχο από νόμιμους ελεγκτές, που εν προκειμένω, και οι δύο οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας, έτυχαν ελέγχου από δύο ελεγκτικά γραφεία, τα οποία και βεβαίωσαν πως οι οικονομικές καταστάσεις ετοιμάστηκαν σε συμμόρφωση με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα.

Ισχυρίζονται οι αιτητές πως το κατά πόσον οι οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας είχαν καταρτιστεί σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, αποτελούσε θέμα εμπειρογνωμοσύνης και αρμόδιοι για τούτο ήταν οι ελεγκτές που έλεγξαν αυτές και όχι η Επιτροπή, τα μέλη της οποίας δεν έχουν τέτοια προσόντα, ενώ προβάλλεται και ο ισχυρισμός πως οι προβλέψεις που η Επιτροπή θεώρησε πως έπρεπε να γίνουν αφορούσαν δάνεια που είχε παραχωρήσει η *Marfin Eγνατία*, τα οποία περιλαμβάνονταν στις δικές της οικονομικές καταστάσεις. Κατά τις εισηγήσεις τους, οι αιτητές έλαβαν κάθε εύλογο μέτρο και επέδειξαν την προσήκουσα επιμέλεια, ενόψει της θέσεως και ιδιότητάς τους, τηρώντας τις εσωτερικές διαδικασίες της τράπεζας και λαμβάνοντας τις συμβουλές των ορκωτών ελεγκτών.

Τρίτος λόγος ακύρωσης που προωθήθηκε από τους αιτητές, άπτεται ισχυρισμού περί παράβασης του δόγματος του *autrefois convict / ne bis in idem*, αφού είναι η τρίτη φορά που οι καθ' ων η αίτηση διεξήγαγαν διοικητική έρευνα εναντίον τους αναφορικά με ενδεχόμενη παράβαση των διατάξεων του άρθρου 40(1) του Ν.

190(I)/2007, σε σχέση με δήλωση που συμπεριλήφθηκε στις οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2011 και η δεύτερη φορά, αναφορικά με δήλωσή τους που περιλήφθηκε στις οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας για το έτος που έληξε στις 31.12.2010.

Υποστηρίζοντας πως, οι διατάξεις του Άρθρου 12 του Συντάγματος, ήτοι πως ουδείς τιμωρείται εκ δευτέρου για την ίδια πράξη ή παράλειψη, τυγχάνουν εφαρμογής και σε πειθαρχικού / κυρωτικού τύπου αποφάσεις, κατέληξε πως υπήρξε παράβαση της εν λόγω αρχής, αφού οι αιτητές είχαν ήδη καταδικαστεί για παράβαση του ίδιου άρθρου 40(1) για την ίδια δήλωση.

Τέταρτος λόγος ακύρωσης που προωθήθηκε από τους αιτητές, άπτεται ισχυρισμού περί εσφαλμένης εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 40(1) του Ν. 190(I)/2007, αφ' ης στιγμής οι αιτητές υπέβαλαν τις δηλώσεις τους «εξ όσων γνωρίζουν» και εφόσον αυτές δόθηκαν σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στις διατάξεις των άρθρων

9(7) και 10(7) του ίδιου Νόμου. Κατά τις εισηγήσεις, σύμφωνα με τα όσα ορίζονται στα άρθρα 10(7) και 9(7), οι αιτητές δεν είχαν υποχρέωση, ούτε να ανακοινώσουν, ούτε να δημοσιοποιήσουν, ούτε να κοινοποιήσουν, ούτε και να υποβάλουν δηλώσεις, παρά μόνον να προβούν σε αυτές «εξ όσων γνωρίζουν». Οι προαναφερθείσες υποχρεώσεις αφορούσαν, κατά τον ισχυρισμό, τον εκδότη, ήτοι την τράπεζα και όχι τους αιτητές, ενώ προβάλλεται εκ μέρους της Επιτροπής αόριστα ισχυρισμός περί παραπλάνησης, χωρίς να συγκεκριμενοποιείται ποιος παραπλανήθηκε.

Οι αιτητές προωθούν ως πέμπτο λόγο ακύρωσης πως δόθηκε από την Επιτροπή εσφαλμένη ερμηνεία των όσων ορίζονται στο άρθρο 40 του Νόμου, αφού πεπλανημένα και κατά παράβαση των διατάξεων του Άρθρου 12 του Συντάγματος, θεώρησε πως είναι δυνατή η διάγνωση παράβασης του άρθρου 40(1) του Νόμου και να προβεί σε επιβολή διοικητικού προστίμου, αφού η παράβαση συνιστούσε ποινικό αδίκημα και μόνον αρμόδιο δικαστήριο θα μπορούσε να διαγνώσει ποινική ευθύνη στη βάση αυτού. Κατά

τους ισχυρισμούς, αφ' ης στιγμής μία παράβαση θεωρηθεί ποινικό αδίκημα για το οποίο μπορεί να διαγνωστεί από ποινικό δικαστήριο ποινική ευθύνη, δεν μπορεί η ίδια παράβαση να θεωρηθεί και διοικητική και να επιβληθεί διοικητικό πρόστιμο και από την Επιτροπή.

Οι αιτητές διατείνονται, ως έκτο λόγο ακύρωσης, πως η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη χωρίς δέουσα και επαρκή έρευνα που έπρεπε να προηγηθεί, έρευνα που έπρεπε να εκτείνεται στη διερεύνηση κάθε σχετικού γεγονότος και δεν δόθηκε η δέουσα αιτιολογία, αλλά ούτε και τεκμηριώνεται για ποιο λόγο απορρίφθηκαν οι αιτιάσεις των αιτητών.

Πρωθείται από τους αιτητές ως έβδομος στη σειρά λόγος ακύρωσης, πως ουδόλως δικαιολογείται η πάροδος έξι σχεδόν χρόνων που διέρρευσε μεταξύ των ισχυριζόμενων παραβάσεων και της επίδικης προσβαλλόμενης απόφασης, κατά παράβαση της αρχής της επικαιρότητας των διοικητικών αποφάσεων.

Ως όγδοος λόγος ακύρωσης, προβάλλεται από τους αιτητές ο ισχυρισμός πως δεν τους δόθηκε το δικαίωμα ακρόασης προτού επιβληθεί σε αυτούς το διοικητικό πρόστιμο και δεν τους δόθηκε με τον τρόπο αυτό το δικαίωμα να προβούν σε παραστάσεις προς μετριασμό του ύψους του. Προβάλλεται επίσης ο ισχυρισμός πως η Επιτροπή προτού επιβάλει σε αυτούς τα επίδικα πρόστιμα, δεν έλαβε υπόψη της κανένα μετριαστικό παράγοντα.

Τέλος, προωθήθηκε από τους αιτητές, ως ένατος λόγος ακύρωσης, ο ισχυρισμός πως έχει παραβιαστεί η αρχή της ίσης μεταχείρισης, αφ' ης στιγμής η Επιτροπή αποφάσισε να μην επιβάλει πρόστιμο στην εταιρεία, ενώ επέβαλε στους αιτητές. Προβάλλεται επίσης ισχυρισμός περί παράβασης της αρχής της φυσικής δικαιοσύνης, ερειδόμενη επί του γεγονότος ότι οι αιτητές στερήθηκαν του δικαιώματος σε προφορική ακρόαση.

Η ευπαιδευτη συνήγορος της Επιτροπής, στην γραπτή της αγόρευση, έχει εκθέσει με κάθε λεπτομέρεια τις θέσεις της επί όλων των σημείων που ήγειραν οι ευπαιδευτοι συνήγοροι του

αιτητή, με αναφορά σε σωρεία νομολογίας, απαντώντας σε ένα προς ένα λόγο ακύρωσης, ξεχωριστά και με πληρότητα. Αναφορά στις θέσεις της, θα γίνει κατωτέρω, όπου κρίνεται αυτό αναγκαίο.

Οι παραβάσεις που έχουν διαπιστωθεί από την Επιτροπή να έχουν διαπραχθεί από τους αιτητές, αφορούν στη συνδυαστική εφαρμογή: (α) των διατάξεων των άρθρων 9(3), 9(7) και 40(1) του Ν. 190(Ι)/2007 σε σχέση με τη δήλωση ημερομηνίας 29.3.2011 για την Ετήσια Οικονομική Έκθεση της εταιρείας για την περίοδο που έληξε στις 31.12.2010 και (β) των διατάξεων των άρθρων 10(3)(γ), 10(7) και 40(1) του Νόμου 190(Ι)/2007 σε σχέση με τη δήλωση ημερομηνίας 30.8.2011 για την Εξαμηνιαία Οικονομική Έκθεση για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2011.

Παρατίθενται, κατωτέρω, οι διατάξεις των σχετικών άρθρων, όπως αυτές ίσχυαν κατά τον ουσιώδη χρόνο:-

«ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΕΚΔΟΤΩΝ

9.-(1) Κάθε εκδότης δημοσιοποιεί, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός τεσσάρων (4) μηνών μετά το τέλος κάθε οικονομικού έτους, ετήσια οικονομική έκθεση.

(2) Κάθε εκδότης διασφαλίζει ότι, η ετήσια οικονομική του έκθεση παραμένει διαθέσιμη προς το κοινό για περίοδο δέκα (10) τουλάχιστον ετών.

(3) Η ετήσια οικονομική έκθεση περιλαμβάνει –

(α) Τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις,

(β) την έκθεση συμβούλων, και

(γ) δηλώσεις των μελών του διοικητικού συμβουλίου του εκδότη, του γενικού διευθυντή ή του προσώπου που ασκεί αντίστοιχα καθήκοντα, και του οικονομικού διευθυντή, εφόσον δεν είναι μέλη του διοικητικού συμβουλίου του εκδότη, των οποίων το ονοματεπώνυμο και η ιδιότητα αναγράφονται σαφώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (7). [...]

(7) Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο (γ), του εδαφίου (3), προβαίνουν σε δηλώσεις, με τις οποίες επιβεβαιώνουν ότι, εξ' όσων γνωρίζουν:

(α) οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις –

(i) Καταρτίσθηκαν σύμφωνα με τα εφαρμοστέα λογιστικά πρότυπα και σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4), και

(ii) παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού, της οικονομικής κατάστασης και του κέρδους ή ζημιών του εκδότη και των επιχειρήσεων που

περιλαμβάνονται στους ενοποιημένους λογαριασμούς ως σύνολο· και

(β) η έκθεση συμβούλων παρέχει δίκαιη ανασκόπηση των εξελίξεων και της απόδοσης της επιχείρησης καθώς και της θέσης του εκδότη και των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στους ενοποιημένους λογαριασμούς ως σύνολο, μαζί με περιγραφή των κυριότερων κινδύνων και αβεβαιοτήτων που αντιμετωπίζουν. [...]»

«10.-(1) Κάθε εκδότης μετοχών ή χρεωστικών τίτλων δημοσιοποιεί, το συντομότερο δυνατό και το αργότερο εντός τριών (3) μηνών μετά τη λήξη του πρώτου εξαμήνου του οικονομικού έτους, εξαμηνιαία οικονομική έκθεση, που αφορά το πρώτο εξάμηνο του οικονομικού έτους.

(2) Ο εκδότης που αναφέρεται στο εδάφιο (1), διασφαλίζει ότι η εξαμηνιαία οικονομική του έκθεση παραμένει διαθέσιμη προς το κοινό για περίοδο δέκα (10) τουλάχιστον ετών.

(3) Η εξαμηνιαία οικονομική έκθεση περιλαμβάνει –

(α) τις ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις·

(β) την ενδιάμεση έκθεση διαχείρισης· και

(γ) δηλώσεις των μελών του διοικητικού συμβουλίου του εκδότη, του γενικού διευθυντή ή του προσώπου που ασκεί αντίστοιχα καθήκοντα, και του οικονομικού διευθυντή, εφόσον δεν είναι μέλη του διοικητικού συμβουλίου του εκδότη, των οποίων το ονοματεπώνυμο και η ιδιότητα

αναγράφονται σαφώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου

(7). [...]

(5)(α) Στην περίπτωση που η εξαμηνιαία οικονομική έκθεση έχει υποβληθεί σε λογιστικό έλεγχο ή σε επισκόπηση από ελεγκτή (auditor's review), η έκθεση ελεγκτή ή η έκθεση επισκόπησης, αντίστοιχα, περιλαμβάνονται εξ ολοκλήρου στην εξαμηνιαία οικονομική έκθεση.

(β) Στην περίπτωση που η εξαμηνιαία οικονομική έκθεση δεν έχει υποβληθεί σε λογιστικό έλεγχο ή σε επισκόπηση από ελεγκτή ή εάν αυτός έχει αρνηθεί να εκδώσει σχετική έκθεση, το γεγονός αυτό αναφέρεται από τον εκδότη στην εξαμηνιαία οικονομική έκθεση. [...]

(7) Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο (γ), του εδαφίου (3), προβαίνουν σε δηλώσεις, με τις οποίες επιβεβαιώνουν ότι, εξ' όσων γνωρίζουν-

(α) οι ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις –

(i) καταρτίστηκαν σύμφωνα με το εφαρμοστέο λογιστικό πρότυπο και σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4), και
(ii) παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού, της οικονομικής κατάστασης και του κέρδους ή ζημιών του εκδότη και των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στους ενοποιημένους λογαριασμούς ως σύνολο· και

(β) η ενδιάμεση έκθεση διαχείρισης παρέχει δίκαιη ανασκόπηση (fair review) των πληροφοριών που απαιτούνται από το εδάφιο (6). [...]»

«ΨΕΥΔΗ Ή ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ Ή ΑΠΟΚΡΥΨΗ

40.-(1) Απαγορεύεται όπως οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο προβαίνει σε ανακοίνωση ή δημοσιοποίηση ή κοινοποίηση ή υποβολή στοιχείων ή πληροφοριών, τις οποίες είναι υπόχρεος να ανακοινώνει, δημοσιοποιεί, κοινοποιεί ή υποβάλλει δυνάμει του παρόντος Νόμου ή των δυνάμει αυτού εκδιδόμενων Οδηγιών, να παρέχει και/ ή να επιβεβαιώνει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία ή πληροφορίες και/ ή να αποκρύπτει στοιχεία και πληροφορίες.

(2) Πρόσωπο, το οποίο παραβαίνει τις διατάξεις του εδαφίου (1) υπόκειται σε διοικητικό πρόστιμο από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς που δεν υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων σαράντα μία χιλιάδων ευρώ (€341.000) και, σε περίπτωση επανάληψης της παράβασης, σε διοικητικό πρόστιμο που δεν υπερβαίνει τις εξακόσιες ογδόντα τρεις χιλιάδες ευρώ (€683.000), ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης.

(3) Παράβαση του παρόντος άρθρου αποτελεί, εκτός από διοικητική παράβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (2), και ποινικό αδίκημα, το οποίο, σε περίπτωση καταδίκης, τιμωρείται με φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες σαράντα μία χιλιάδες ευρώ (€341.000) ή και με τις δύο αυτές ποινές.

(4) Ποινική ευθύνη για το αδίκημα του εδαφίου (1), που διαπράττεται από νομικό πρόσωπο, υπέχει, εκτός από το ίδιο το νομικό πρόσωπο, και οποιοδήποτε από τα μέλη των διοικητικών, εποπτικών ή διαχειριστικών του οργάνων, που αποδεικνύεται ότι συναίνεσε ή συνέπραξε στη διάπραξη του ποινικού αδικήματος.

(5) Πρόσωπο, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (4), υπέχει ποινική ευθύνη για ποινικό αδίκημα που διαπράττεται από νομικό πρόσωπο, ευθύνεται μαζί και ξεχωριστά με το νομικό πρόσωπο, για κάθε ζημία που γίνεται σε τρίτους λόγω της διάπραξης του ποινικού αδικήματος.

(6) Καταδίκη οποιουδήποτε προσώπου, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (3), σε καμία περίπτωση δεν συνιστά απαλλαγή του προσώπου ως προς τυχόν ποινική ευθύνη αναφορικά προς αδικήματα που προβλέπονται στον περί των Πράξεων Προσώπων που Κατέχουν Εμπιστευτικές Πληροφορίες και των Πράξεων Χειραγώγησης της Αγοράς (Κατάχρηση Αγοράς) Νόμο ή οποιουδήποτε άλλο νόμο.»¹

Η Δήλωση ημερομηνίας 29.3.20211 που αποτέλεσε μέρος της ετήσιας οικονομικής έκθεσης της εταιρείας για το έτος που έληξε στις 31.12.2010, αναφέρει τα ακόλουθα:-

¹ Η έμφαση στις διατάξεις της νομοθεσίας έχει προστεθεί από το Δικαστήριο.

«Δήλωση Μελών Διοικητικού Συμβουλίου και Οικονομικού Διευθυντή Ομίλου για το έτος που έληξε στις 31.12.2010

Σύμφωνα με το άρθρο 9(7) του Νόμου 190(Ι)/2007 που προνοεί για τις προϋποθέσεις διαφάνειας αναφορικά με πληροφορίες που αφορούν εκδότη του οποίου οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά, εμείς τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και η Οικονομικός Διευθυντής Ομίλου της *Marfin Popular Bank Public Co Ltd* (η «Τράπεζα») επιβεβαιώνουμε εξ όσων γνωρίζουμε ότι:

(α) Οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις της Τράπεζας για το οικονομικό έτος που έληξε στις 31 Δεκεμβρίου, 2010 έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, όπως αυτά υιοθετήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Άρθρο 9(4) του Νόμου 190(Ι)/2007 και εν γένει την εφαρμοστέα Κυπριακή Νομοθεσία και παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα των ενοποιημένων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, της ενοποιημένης οικονομικής κατάστασης και του ενοποιημένου κέρδους της Τράπεζας και των εταιρειών που περιλαμβάνονται στις ενοποιημένες καταστάσεις, ως σύνολο.

(β) Η Έκθεση του Διοικητικού Συμβουλίου της Τράπεζας παρέχει δίκαιη ανασκόπηση των εξελίξεων και της απόδοσης των εργασιών καθώς και της θέσης της Τράπεζας και των εταιρειών που περιλαμβάνονται στις ενοποιημένες

οικονομικές καταστάσεις, ως σύνολο, μαζί με την περιγραφή των κυριότερων κινδύνων και αβεβαιοτήτων που αντιμετωπίζουν.

Μέλη Διοικητικού Συμβουλίου:

[...]

XXXX Μπουλούτας – Διευθύνων Σύμβουλος Ομίλου [...]

XXXX Κουunnής – Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος [...]

XXXX Χιλιαδάκης – Εκτελεστικός Σύμβουλος [...]

XXXX Φόρος – Μη Εκτελεστικός Σύμβουλος [...]

Η δε Δήλωση ημερ. 30.8.2011 που αποτέλεσε μέρος της εξαμηνιαίας οικονομικής έκθεσης της εταιρείας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2011 αναφέρει τα εξής:-

«ΟΜΙΛΟΣ MARFIN POPULAR BANK PUBLIC CO LTD

ΔΗΛΩΣΗ ΜΕΛΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΟΜΙΛΟΥ

Σύμφωνα με το άρθρο 10, εδάφια (3)(γ) και (7) του περί Προϋποθέσεων Διαφάνειας (Κινητές Αξίας προς Διαπραγμάτευση σε Ρυθμιζόμενη Αγορά) Κυπριακού Νόμου 190(I)/2007, εμείς τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και η Οικονομικός Διευθυντής Ομίλου της Marfin Popular Bank Public Co Ltd (η «Τράπεζα) επιβεβαιώνουμε ότι, εξ όσων γνωρίζουμε:

(α) Οι συνοπτικές ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις:

(i) καταρτίστηκαν σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 34 «Ενδιάμεση Οικονομική Έκθεση» όπως αυτό υιοθετήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, και σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 10, εδάφιο (4) του Κυπριακού Νόμου 190(Ι)/2007, και

(ii) παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, της οικονομικής κατάστασης και του κέρδους ή ζημιών της Τράπεζας και των επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στους ευοποιημένους λογαριασμούς ως σύνολο και

(β) η ενδιάμεση έκθεση διαχείρισης του Διοικητικού Συμβουλίου παρέχει αληθή και δίκαιη ανασκόπηση των πληροφοριών που απαιτούνται από το Άρθρο 10, εδάφιο (6) του Κυπριακού Νόμου 190(Ι)/2007.

Μέλη Διοικητικού Συμβουλίου:

[...]

XXXX Μπουλούτας – Διευθύνων Σύμβουλος Ομίλου [...]

XXXX Κουννής – Αναπληρωτής Διευθύνων Σύμβουλος [...]

XXXX Χιλιαδάκης – Εκτελεστικός Σύμβουλος [...]

XXXX Φόρος – Μη Εκτελεστικός Σύμβουλος [...]

Προχωρώ να εξετάσω τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο ακύρωσης

που άπτεται ζητήματος ύπαρξης προκατάληψης εκ μέρους της Επιτροπής και ιδίως εκ μέρους της Προέδρου κας Καλογήρου, στη βάση δημοσιεύματος της εφημερίδας «Αλήθεια», ημερομηνίας 26.1.2014. Το ζήτημα είχε προβληθεί από τους αιτητές προς την Επιτροπή, κατά την υποβολή των γραπτών τους παραστάσεων. Η Επιτροπή στις σελ. 4 – 5 της προσβαλλόμενης απόφασης ημερομηνίας 8.5.2017, αναφέρεται τόσο στο δημοσίευμα της εφημερίδας ημερομηνίας 26.1.2014, όσο και σε σχετική διευκρίνιση της Προέδρου ημερομηνίας 31.1.2014, η οποία και δημοσιεύθηκε από την εφημερίδα, μετά από επικοινωνία της τελευταίας με τον δημοσιογράφο της εν λόγω εφημερίδας. Στην εν λόγω διευκρίνιση, η Πρόεδρος της Επιτροπής αναφέρει πως η αισιοδοξία που εκφράστηκε εκ μέρους της, αφορούσε το χρόνο αποπεράτωσης των ερευνών και όχι το όποιο πιθανό αποτέλεσμά τους και απέρριψε τον προβαλλόμενο ισχυρισμό περί προκατάληψης.

Εντοπίζω το υπό αναφορά δημοσίευμα στην εφημερίδα «Αλήθεια» ημερομηνίας 26.1.2014, ως συνημμένο 1 στις γραπτές

παραστάσεις των αιτητών ημερομηνίας 21.9.2015 (Παράρτημα 7 στην Ένσταση) και διαπιστώνω πως, δεν επρόκειτο περί καταγραφής αυτούσιων των δηλώσεων της Προέδρου, υπό τύπο συνέντευξης, με καταγραφή των ερωτήσεων και απαντήσεων αυτολεξεί. Αντιθέτως, επρόκειτο περί δημοσιεύματος, στο οποίο κατάγραψε ο συγκεκριμένος δημοσιογράφος, κος Αγαθοκλέους, τις δηλώσεις ενός τρίτου προσώπου. Το περιεχόμενο όμως του εν λόγω δημοσιεύματος, αμφισβητήθηκε, σε ανύποπτο θα έλεγα χρόνο, από το πρόσωπο που έκανε τις δηλώσεις και η εφημερίδα, αποδέχθηκε να δημοσιεύσει, στις 31.1.2014, διευκρινιστικές δηλώσεις εκ μέρους του προσώπου αυτού.

Ξεκινώντας από το ουσιώδες προαπαιτούμενο της απόδειξης ισχυρισμού περί προκατάληψης, με επαρκή βεβαιότητα, είτε από τα γεγονότα που πηγάζουν από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα που υπάρχουν προς διακρίβωση, είτε από άλλα γεγονότα που οδηγούν σε ένα ασφαλές συμπέρασμα περί ύπαρξης πράγματι μεροληψίας, οι ισχυρισμοί θα πρέπει να απορριφθούν (***Soteriadou and Others v. Republic (1983) 3 C.L.R. 921,***

Ιακωβίδης v. Δημοκρατίας (1997) 3 Α.Α.Δ. 28, Πετρίδου v. Δημοκρατίας (2004) 3 Α.Α.Δ. 636, Γ. Γιακουμής (Εργοληπτική) Λτδ v. Δημοκρατίας (2009) 3 Α.Α.Δ. 236, Ανδρονίκου v. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (2010) 3 Α.Α.Δ. 469, Α.Ε. 17/2011 Orthodoxou Skevi's Travel v. Δημοκρατίας, ημερομηνίας 6.10.2016).

Απλή επίκληση ύπαρξης προκατάληψης, δεν είναι αρκετή, λαμβανομένου πάντοτε υπόψη του γεγονότος ότι το βάρος απόδειξης εντός τέτοιου ισχυρισμού, φέρει πάντοτε αυτός που ισχυρίζεται την ύπαρξη της προκατάληψης.

Σε συμφωνία με τις εισηγήσεις της ευπαιδευτού συνηγόρου της Επιτροπής, αφ' ης στιγμής υπήρξε εξ αρχής αμφισβήτηση εκ μέρους του προσώπου που προέβη στις επίδικες δηλώσεις για το περιεχόμενο του δημοσιεύματος, το οποίο δεν κατέγραφε αυτολεξεί τα όσα ανέφερε η Πρόεδρος της Επιτροπής και για το οποίο δημοσιεύθηκε και σχετική διευκρίνιση, αυτό και μόνον,

δεν θα μπορούσε να αποτελέσει βάση για ασφαλή συμπεράσματα **(Αυδρονίκου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς (2010) 3 Α.Α.Δ 469)**. Και ούτε το δημοσίευμα αυτό, θα μπορούσε να στοιχειοθετήσει με την επαρκή βεβαιότητα που απαιτείται, ισχυρισμό περί παράβασης της αρχής της αμεροληψίας εκ μέρους της Προέδρου της Επιτροπής.

Απορριπτέος κρίνεται και ο ισχυρισμός των αιτητών πως η Πρόεδρος της Επιτροπής όφειλε να απέχει από τη συνεδρία κατά την οποία συζητήθηκε και ελήφθη απόφαση για ζήτημα που αφορούσε προκατάληψη από την ίδια. Ο ισχυρισμός των αιτητών περί ύπαρξης προκατάληψης, όπως αυτός προβλήθηκε, δεν αφορούσε μόνο το πρόσωπο της Προέδρου της Επιτροπής, αλλά γενικά το σύνολο των μελών που συγκροτούν το συλλογικό όργανο. Εν πάση όμως περιπτώσει, εφόσον το ζήτημα της προκατάληψης τέθηκε ενώπιον του συλλογικού οργάνου, έστω και εάν το ζήτημα αφορούσε σε κώλυμα ενός προσώπου ή του συνόλου, υποχρέωση εξέτασης έχει το ίδιο το συλλογικό όργανο **(Σύγγραμμα Ε. Π. Σπηλιωτόπουλου «Εγχειρίδιο**

Διοικητικού Δικαίου» Τόμος 1, 15η έκδοση (2017), σελ 123 υποσημείωση 31).

Για τους πιο πάνω λόγους, ο πρώτος λόγος ακύρωσης απορρίπτεται, ως αβάσιμος.

Ως δεύτερος λόγος ακύρωσης, προβάλλεται η προσέγγιση των αιτητών πως υπήρξε εσφαλμένη η κατάληξη της Επιτροπής περί του ότι οι οικονομικές καταστάσεις, ετήσια και εξαμηνιαία, για το έτος που έληξε στις 31.12.2010 και για το εξάμηνο που έληξε στις 30.6.2011, αντίστοιχα, δεν ήταν σύμφωνες με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, καθότι αυτές, σύμφωνα με τον ισχυρισμό είχε υποβληθεί σε έλεγχο από αδειοδοτημένους ελεγκτικούς οίκους.

Υπενθυμίζεται, πως οι παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας οι οποίες διαπιστώθηκαν εκ της Επιτροπής να έχουν διαπραχθεί

από τους αιτητές, αφορούσαν στις διατάξεις των άρθρων 9(3) και (7), 10(3)(γ) και (7) και 40(1) του Ν. 190(Ι)/2007, οι οποίες έχουν εκτεθεί ανωτέρω. Στις διατάξεις αυτές, γίνεται αναφορά σε υποχρεώσεις του εκδότη, ήτοι της τράπεζας, εν προκειμένω, για τη δημοσιοποίηση ετήσιας και εξαμηνιαίας οικονομικής έκθεσης, η οποία περιλαμβάνει, πέραν των οικονομικών καταστάσεων της εταιρείας και προσωπικές δηλώσεις των μελών του διοικητικού συμβουλίου, με τις οποίες επιβεβαιώνουν, εξ' όσων γνωρίζουν, το περιεχόμενο των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, ότι αυτές καταρτίστηκαν σύμφωνα με τα εφαρμοστέα λογιστικά πρότυπα και πως παρέχουν αληθινή και δίκαιη εικόνα των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού, της οικονομικής κατάστασης και του κέρδους ή ζημιών της τράπεζας, ως σύνολο.

Σκοπός, επομένως, του νομοθέτη, δεν αποτελεί απλώς η δημοσιοποίηση των οικονομικών εκθέσεων μίας εταιρείας, ανά έτος και ανά εξάμηνο, στις οποίες να περιλαμβάνονται οι οικονομικές καταστάσεις μίας εταιρείας και που σε περίπτωση που αυτές είναι ελεγμένες οικονομικές καταστάσεις, από

αδειοδοτημένο σώμα ορκωτών ελεγκτών, το ζήτημα τελειώνει εκεί. Σκοπός του νομοθέτη, είναι η παροχή προς τους επενδυτές, πληροφοριών περί της αληθινής και δίκαιης εικόνας των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού του εκδότη, αλλά και της γενικότερης οικονομικής κατάστασης της εταιρείας, συμπεριλαμβανομένου του κέρδους και των ζημιών της.

Και είναι εδώ που εμφανίζεται στο προσκήνιο η αναγκαιότητα παροχής, εκ μέρους των υπεύθυνων προσώπων του εκδότη, ήτοι των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, όπως εν προκειμένω των αιτητών, προσωπικής δήλωσης για την οικονομική κατάσταση της εταιρείας. Και είναι στη βάση αυτής της αναγκαιότητας, που θεσμοθετήθηκαν και οι διατάξεις του άρθρου 40 του Νόμου, περί απαγόρευσης υποβολής, μεταξύ άλλων, στοιχείων ή πληροφοριών, παρέχοντας ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία προς τους επενδυτές. Τούτο, χωρίς οι διατάξεις του εν λόγω άρθρου, να αναφέρονται σε υπαίτια παροχή ή επιβεβαίωση ψευδών ή παραπλανητικών στοιχείων.

Συνεπώς, έχοντας πάντα κατά νου, την πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, πως η ουσιαστική κρίση της διοίκησης σε τεχνικά θέματα και θέματα που απαιτούν ειδικές γνώσεις, γίνεται καταρχήν αποδεκτή και χαρακτηρίζεται ως ανέλεγκτος, εκτός, εάν αποδειχθεί πλάνη περί τα πράγματα ή υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης ή έλλειψη αιτιολογίας (***A. & A. Constantinou Bros Ltd. v. Κυπριακής Δημοκρατίας (2000) 3 Α.Α.Δ. 43, Γεωργίου v. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λάρνακας κ.α. (2002) 3 Α.Α.Δ. 475***), προχωρώ να εξετάσω το κατά πόσον ορθά η Επιτροπή και εντός των ορίων της διακριτικής της ευχέρειας, έχει αξιολογήσει τα πραγματικά δεδομένα που υπήρχαν κατά τον ουσιώδη χρόνο, σε συνάρτηση με την πληροφόρηση που δόθηκε από τον εκδότη προς τους επενδυτές, στη βάση και των όσων απαιτούνται εκ των νομοθετικών διατάξεων.

Ανατρέχοντας στην προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, διαπιστώνω πως προηγήθηκε της κατάληξης, σχετική ανάλυση, όπως αυτή περιγράφεται στο Μέρος (I) της αποφάσεως, ήτοι στις

σελ. 3 – 20, με αναφορά σε ένα έκαστο ισχυρισμό των αιτητών, όπως αυτές εκτέθηκαν στις γραπτές τους παραστάσεις και ειδικότερα, στη βάση της ανάλυσης που προηγήθηκε στις σελ. 18 – 20, σε σχέση με το άνοιγμα εξασφαλίσεων δανείων, αλλά και στην μη περίληψη στις οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας πρόβλεψης απομείωσης χορηγήσεων, που θα είχε ως αποτέλεσμα την αλλαγή του ποσού που θα αποτυπώνετο σε κέρδος και σε ζημία.

Κατά την κρίση μου, δόθηκε η δέουσα ανάλυση και η δέουσα αιτιολογία στο μέρος της απόφασης της Επιτροπής που εξετάστηκε το ζήτημα του κατά πόσον οι οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας παρείχαν αληθινή και δίκαιη εικόνα των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού και δεν έχει υποδειχθεί από τους αιτητές οποιαδήποτε πλάνη της Επιτροπής, ως προς αυτή την κατάληξη, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, για τους σκοπούς της σχετικής με την υπόθεση νομοθεσίας, Ν. 190(Ι)/2007, ουδόλως έχει σημασία το κατά πόσον οι οικονομικές καταστάσεις έχουν ελεγχθεί από ορκωτούς ελεγκτές,

αφ' ης στιγμής σκοπός της συγκεκριμένης νομοθεσίας, είναι η προστασία των επενδυτών και η επιβολή κυρώσεων σε πρόσωπα που, ως εκ της θέσεως τους, έχουν υποχρέωση – προσωπική - ανάδειξης της αληθινής και δίκαιης εικόνας των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού του εκδότη, ήτοι της τράπεζας. Συνεπώς, κρίνεται αβάσιμος και ο έκτος λόγος ακύρωσης που προβάλλουν οι αιτητές, περί ελλιπούς αιτιολογίας και ελλιπούς έρευνας.

Είναι για τους λόγους αυτούς που και ο τέταρτος προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, αφού οι αιτητές, υπείχαν, στη βάση των προνοιών που αναφέρθηκαν πιο πάνω, προσωπική και δική τους ευθύνη, για τις δηλώσεις στις οποίες όφειλαν να προβούν, οι οποίες και αποτελούσαν μέρος των οικονομικών καταστάσεων της εταιρείας και είναι αυτές που είχαν υποχρέωση να ανακοινώσουν.

Προχωρώ να εξετάσω τον τρίτο λόγο ακύρωσης που προωθήθηκε

από τους αιτητές, περί παράβασης του δόγματος του *autrefois convict / ne bis in idem*, αφού είναι η τρίτη φορά που οι καθ' ων η αίτηση διεξήγαγαν διοικητική έρευνα εναντίον τους αναφορικά με ενδεχόμενη παράβαση των διατάξεων του άρθρου 40(1) του Ν. 190(I)/2007, σε σχέση με δήλωση που συμπεριλήφθηκε στις οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας για την περίοδο που έληξε στις 30.6.2011 και η δεύτερη φορά, αναφορικά με δήλωσή τους που περιλήφθηκε στις οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας για το έτος που έληξε στις 31.12.2010.

Ισχυρισμός που θα εξεταστεί σε συνδυασμό με τον πέμπτο λόγο ακύρωσης, περί μη ύπαρξης δυνατότητας διάγνωσης, εκ μέρους της Επιτροπής, παράβασης των διατάξεων του άρθρου 40 του Νόμου, αφ' ης στιγμής μία παράβαση θεωρηθεί ποινικό αδίκημα για το οποίο μπορεί να διαγνωστεί μόνον από ποινικό δικαστήριο, δεν μπορεί η ίδια παράβαση να θεωρηθεί και διοικητική και να επιβληθεί διοικητικό πρόστιμο και από την Επιτροπή.

Οι ισχυρισμοί των αιτητών κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται, αφού το ζήτημα έχει ήδη εξεταστεί και απαντηθεί από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, σε ό,τι αφορά την εφαρμογή εννοιών του ποινικού δικαίου, σε πράξεις οι οποίες είναι αμιγώς διοικητικές.

Η εξουσία που παρέχει ο Νόμος στην Επιτροπή για επιβολή ενδεχόμενου διοικητικού προστίμου, είναι διάφορη από τις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δύναται να καταχωρήσει υπόθεση για ποινική δίωξη ενώπιον αρμοδίου Δικαστηρίου ποινικής δικαιοδοσίας. Το διοικητικό πρόστιμο δεν μπορεί να κατηγοριοποιηθεί ως «ποινή», εντός της εννοίας του Άρθρου 12 του Συντάγματος, ώστε να γίνεται λόγος για πρόσαψη ποινικών κατηγοριών ή διατύπωση και απαγγελία ποινικού κατηγορητηρίου (**A.E. 91/2012, JUPIWIND LTD v. Διοικητή Κεντρικής Τράπεζας, ημερομηνίας 18.1.2018, Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου v. Επιτρόπου Ρύθμισης Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων, A.E. αρ. 58/07, ημερομηνίας 7.7.2009, Δημοκρατία v. Demand**

Shipping Co Ltd (1994) 3 A.A.Δ. 460, E & G Electricplus Ltd v. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, Υπόθεση αρ. 1198/2008, ημερ. 25.9.2009). Και όπως ορθά κρίθηκε νομολογιακά, διαφορετική αντιμετώπιση και διεύρυνση της έννοιας της διοικητικής κύρωσης, θα οδηγούσε στην εξάλειψη της διαφοράς μεταξύ διοικητικού και ποινικού δικαίου, που δεν αποτελούσε επιθυμητό αποτέλεσμα.

Συνεπώς, δεν τυχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις του Άρθρου 12 του Συντάγματος. Και εν πάση περιπτώσει, από τα πρακτικά συνεδρίας της προσβαλλόμενης απόφασης της Επιτροπής, αλλά και από τους ογκώδεις διοικητικούς φακέλους που κατατέθηκαν ως Τεκμήρια κατά τη διαδικασία, διαπιστώνω πως προηγούμενο διοικητικό πρόστιμο που επιβλήθηκε στους αιτητές, δεν αφορούσε την παρούσα περίπτωση, ήτοι έρευνα για ενδεχόμενη μη επάρκεια των προβλέψεων για τα MIGO-δάνεια, αλλά αφορούσε παραπλανητικά, όπως κρίθηκε από την Επιτροπή, Ενημερωτικά Δελτία, σε σχέση με επενδύσεις της εταιρείας σε Ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου.

Συνεπώς, δεν υπάρχει οποιαδήποτε ομοιότητα, είτε στα γεγονότα, είτε στην κατάληξη της Επιτροπής. Στη βάση των πιο πάνω, οι αντίστοιχοι λόγοι ακύρωσης, απορρίπτονται.

Απορριπτέος κρίνεται και ο έβδομος στη σειρά λόγος ακύρωσης που προωθούν οι αιτητές, πως υπήρξε αδικαιολόγητη πάροδος έξι σχεδόν χρόνων μεταξύ των ισχυριζόμενων παραβάσεων και της επίδικης προσβαλλόμενης απόφασης, κατά παράβαση της αρχής της επικαιρότητας των διοικητικών αποφάσεων. Σε συμφωνία με τις εισηγήσεις της ευπαιδευτού συνηγόρου της καθ' ης η αίτηση, η σχετική νομοθεσία δεν προνοεί οποιαδήποτε προθεσμία εντός της οποίας θα πρέπει να ασκηθεί η αρμοδιότητά της προς διερεύνηση τυχόν παραβάσεων διατάξεων της νομοθεσίας.

Βεβαίως, από τα ενώπιον μου στοιχεία και έγγραφα, δεν διαπιστώνω να έχει παρέλθει μεγάλο χρονικό διάστημα από την έναρξη της διερεύνησης της υπόθεσης, που άρχισε κατόπιν απόφασης της Επιτροπής ημερομηνίας 8.7.2013 μέχρι και την καταληκτική συνεδρία ημερομηνίας 8.5.2017, λαμβανομένης

υπόψη της φύσης της έρευνας, της ετοιμασίας πορίσματος, της κλήσης των προσώπων που αφορούσε η διερεύνηση σε παραστάσεις και τη σωρεία εγγράφων και δεδομένων που έπρεπε να εξεταστούν και να διερευνηθούν.

Ακόμα όμως και εάν εκρίνετο πως υπήρξε καθυστέρηση, που δεν είναι η περίπτωση, η όποια καθυστέρηση, αυτή καθ' εαυτή, δεν οδηγεί άνευ ετέρου στην ακύρωση επιβολής του διοικητικού προστίμου. Στις γραπτές αγορεύσεις των αιτητών, δεν εντοπίζω να υπάρχει οποιαδήποτε αναφορά σε τί συγκεκριμένα τους έχει επηρεάσει δυσμενώς, αυτή η κατ' ισχυρισμόν καθυστέρηση.

Ούτε έχει επιδειχθεί το διακύβευμα (*enjeu*) της όποιας καθυστέρησης για τους ίδιους τους αιτητές, αλλά ούτε έχει προβληθεί κάποια ιδιάζουσα ή ειδική περίπτωση του δυσμενούς τους επηρεασμού (**Λ.-Σ. Σισιλιάνος «Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου – Ερμηνεία κατ' άρθρο – Δικαιώματα – Παραδεκτό – Δίκαιη Ικανοποίηση – Εκτέλεση», Νομική Βιβλιοθήκη (2013) σελ. 247 §144 και**

Δρ. Κ. Παρασκευάς «Κυπριακό Συνταγματικό Δίκαιο – Θεμελιώδη Δικαιώματα και Ελευθερίες» Νομική Βιβλιοθήκη (2015) σελ. 546 §241).

Δεν συμφωνώ ούτε με τον όγδοο λόγο ακύρωσης που προωθήθηκε από τους αιτητές, πως δεν τους δόθηκε το δικαίωμα ακρόασης προτού επιβληθεί σε αυτούς το διοικητικό πρόστιμο και δεν τους δόθηκε με τον τρόπο αυτό το δικαίωμα να προβούν σε παραστάσεις προς μετριασμό του ύψους του.

Όπως πολύ ορθά υπέδειξε η ευπαίδευτη συνήγορος της Επιτροπής, οι αιτητές δια της επιστολής της Επιτροπής ημερομηνίας 24.3.2015, κλήθηκαν να υποβάλουν τις παραστάσεις τους, τόσο σε σχέση με τις ενδεχόμενες παραβάσεις, όσο και σε σχέση με το ενδεχόμενο επιβολής διοικητικού προστίμου, εφόσον διαπιστωθούν παραβάσεις. Με την υπό αναφορά κλήση, οι αιτητές συμμορφώθηκαν, αποστέλλοντας τις γραπτές τους παραστάσεις, δια του δικηγόρου τους, ημερομηνίας 21.9.2015. Επομένως, δεν υπήρχε ξεχωριστή υποχρέωση της

Επιτροπής να καλέσει τους αιτητές σε περαιτέρω παραστάσεις, από τη στιγμή που κλήθηκαν δια της αρχικής επιστολής, να υποβάλουν τις θέσεις τους, τόσο σε σχέση με το ενδεχόμενο διάπραξης, όσο και σε σχέση με το ύψος του προστίμου, σε περίπτωση που υπάρξει κατάληξη περί παράβασης της σχετικής νομοθεσίας.

Στην **Φιλιππίδου ν. Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου, υπόθ. αρ. 975/14, ημερομηνίας 13.1.2016**, λέχθηκαν επί του προκειμένου, τα εξής:-

«Προς ολοκλήρωση του υπό εξέταση κεφαλαίου των νομικών προσεγγίσεων της Αιτήτριας, προστίθεται ότι ούτε και η, επιδερμική, θέση ότι δεν δόθηκε το δικαίωμα υποβολής προφορικών παραστάσεων για σκοπούς επιβολής ποινής είναι βάσιμη. Η Καθ' ης η αίτηση με επιστολή της ημερομηνίας 2 Αυγούστου 2013 κάλεσε την Αιτήτρια σε γραπτές παραστάσεις, αναφέροντας μεταξύ άλλων:

«Η Επιτροπή πριν να προβεί στην έκδοση της απόφασής της για την ύπαρξη ή μη, παράβασης ή επιβολής διοικητικού προστίμου, καθώς και τον καθορισμό του ύψους του προστίμου, ή οποιασδήποτε άλλης κύρωσης,

θα λάβει υπόψη της τις παραστάσεις σας.»

Η Αιτήτρια ανταποκρίθηκε υποβάλλοντας τις θέσεις της με επιστολή ημερομηνίας 2 Οκτωβρίου 2013. Υπό αυτά τα δεδομένα δόθηκε στην Αιτήτρια, κατ' ακολουθία των εκ του Νόμου διαλαμβανομένων, το δικαίωμα να υποβάλει τις παραστάσεις της, τόσο για το ενδεχόμενο παράβασης των προνοιών του Νόμου όσο και σε ό,τι αφορά το ύψος πιθανού διοικητικού προστίμου. Ούτε και τίθεται θέμα περαιτέρω προφορικής ακρόασης και ανάλογων παραστάσεων, αφού η Καθ' ης η αίτηση έκρινε ότι κάτι τέτοιο δεν ήταν απαραίτητο προς επεξήγηση των γραπτών παραστάσεων που είχαν ήδη υποβληθεί.»

Ως προς τις αιτιάσεις για το ύψος του επιβληθέντος προστίμου, αλλά και σε σχέση με τους ισχυρισμούς περί μη λήψης υπόψη μειριαστικών παραγόντων προ τη επιβολής του διοικητικού προστίμου, αναφέρεται πως από την πολυσέλιδη απόφαση της Επιτροπής, προκύπτει ότι για ένα έκαστο διοικητικό σύμβουλο, έγινε ειδική αναφορά στους σταθμιστικούς παράγοντες που λήφθηκαν υπόψη για την επιβολή του συγκεκριμένου ύψους διοικητικού προστίμου, οι οποίοι περιλαμβάνονται στις σελ. 26 – 29 και σελ. 49 – 52 της προσβαλλόμενης απόφασης, παράγοντες οι οποίοι ήταν καθοριστικοί σε σχέση με τη θέση που αυτοί

κατείχαν στην εταιρεία, καθώς επίσης τα καθήκοντα που αυτοί εκτελούσαν, στοιχεία που καταδεικνύουν και την αναλογικότητα της διοικητικής κύρωσης που τους επιβλήθηκε.

Άλλωστε, το παρόν Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, στη βάση πάγιας νομολογίας, κατά κανόνα στην κρίση του διοικητικού οργάνου ως προς το είδος και το μέτρο που επιλέγει για την επιβολή της διοικητικής κύρωσης (**Θεότη ν. Συμβουλίου Εφέσεων (2001) 3 Α.Α.Δ. 1144**). Βεβαίως, η κρίση του διοικητικού οργάνου διέπεται και από τις ευρύτερες αρχές του διοικητικού δικαίου και επομένως ο έλεγχος δύναται να γίνει ως προς τη συμβατότητα της κύρωσης με την αρχή της αναλογικότητας, που όπως λέχθηκε, προκύπτει αυτή να έχει τηρηθεί.

Τελευταίος λόγος ακύρωσης που προωθήθηκε από τους αιτητές, άπτεται τη παράβασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης των αιτητών σε σχέση με την ίδια την τράπεζα, για την οποία δεν επιβλήθηκε πρόστιμο. Οι λόγοι που η Επιτροπή αποφάσισε τη μη επιβολή διοικητικού προστίμου στην εταιρεία, αναφέρονται στη σελ. 23 της προσβαλλόμενης απόφασης. Κυρίως, αφορούσε

στο γεγονός πως η εταιρεία βρισκόταν υπό καθεστώς εξυγίανσης και ως Αρχή Εξυγίανσης ενεργούσε η Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου, ενώ εξηγείται πως, σε περίπτωση επιβολής διοικητικού προστίμου, το γεγονός αυτό θα επιβάρυνε, ενόψει των συνθηκών, ακόμα περαιτέρω τους καταθέτες, τους κατόχους αξιογράφων και τους μετόχους της εταιρείας. Αλλά και όπως ορθά διατείνεται η ευπαίδευτη συνήγορος της Επιτροπής, οι αιτητές, δεν απέδειξαν που τελούσαν υπό τις ίδιες συνθήκες με τις συνθήκες στις οποίες βρισκόταν η εταιρεία, αλλά οι παραβάσεις της σχετικής νομοθεσίας, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ήταν προσωπικές παραβάσεις των ίδιων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ως προς τους ισχυρισμούς τους περί παράβασης της αρχής της προφορικής ακρόασης, αυτοί έχουν παραμείνει μετέωροι, αφ' ης στιγμής ουδέποτε οι αιτητές ζήτησαν να τύχουν προφορικής ακρόασης από την Επιτροπή και αυτό να τους απαγορεύτηκε. Με δεδομένο, αφενός, το γεγονός ότι οι αιτητές, όχι μόνον δεν ζήτησαν να ακουστούν προφορικώς, αλλά απέστειλαν, αδιαμαρτύρητα, γραπτές παραστάσεις δεν μπορώ να συμφωνήσω πως έχει παραβιαστεί το δικαίωμα τους σε προφορική ακρόαση.

Ενόψει όλων των πιο πάνω, οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Τα έξοδα της διαδικασίας επιδικάζονται υπέρ της καθ' ης η αίτηση και εναντίον των αιτητών, όπως αυτά θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται με βάση το Άρθρο 146.4(α) του Συντάγματος.

Ε. Γαβριήλ, Δ.Δ.Δ.